

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache

judecători – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Mazur Svetlana în interesele părții vătămate Ibrian Vasile, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Nisporeni din 22 octombrie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Raducan Semion Gheorghe, născut la xx xx xxxx
originar și domiciliat în sat. xxx,
r-nul xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.07.2015 – 22.10.2016;

Instanța de apel: 10.11.2016 – 14.12.2016;

Instanța de recurs: 15.02.2017 – 29.03.2017.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 22 octombrie 2016, Raducan Semion a fost recunoscut vinovat și condamnat în temeiul art. 314 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, echivalentul a 8000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de Ibrian Vasile a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului acesteia să se pronunțe instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond, *în fapt*, a constatat că în rezultatul inițierii la data de 27 februarie 2013 de către SUP Nisporeni a urmăririi penale nr. 2013240040 conform art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal în privința fiului lui Raducan Semion, Scripcaru Vladimir, pe parcursul lunilor martie 2013 - decembrie 2013, urmărind scopul eschivării de la pedeapsă sau creării unei situații mai favorabile pentru fiul său, în cadrul urmăririi penale și eventualei cercetări judiciare, intenționat, în mod sistematic, inclusiv prin amenințări cu violența fizică, a înfăptuit acțiunii de determinare a

părții vătămate Ibrian Vasile a.n. xxxx, locuitor a sat. xxx, r-nul xxx, vizînd depunerea declarațiilor mincinoase în cadrul cercetărilor.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, legalitatea și temeinicia acesteia a fost contestată cu apel de către avocatul Mazur Svetlana în interesele părții vătămate Ibrian Vasile, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră.

În motivarea cerințelor s-au invocat următoarele aspecte:

- pedeapsa penală aplicată este prea blandă;

- s-a dat o apreciere eronată circumstanțelor cauzei, nu s-a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu s-au respectat cerințele art. 6 CEDO privitor la asigurarea unui proces echitabil, nu s-a expus din care motive nu s-a aplicat o pedeapsă mai aspră, deoarece în cauză sunt impedimente pentru aplicarea pedepsei sub formă de amendă. La fel, neîntemeiat s-a ajuns la concluzia că inculpatul va putea fi reeducat și corectat doar aplicîndu-i o pedeapsă în formă de amendă;

- nu a fost corect individualizată pedeapsa penală, ținînd cont de personalitatea inculpatului: vina nu a recunoscut și sincer nu se căiește în cele comise, acțiunea civilă nu o recunoaște, prejudiciul moral nu este restituit, anterior este judecat, inculpatul se caracterizează negativ la locul de trai, nu este angajat în cîmpul muncii;

- apărarea a considerat oportun aplicarea lui Raducan Simion o pedeapsă sub formă de închisoare, dat fiind că inculpatul anterior a fost judecat pentru huliganism, pe cauza dată avînd obligația de nepărsirea localității, pentru o perioadă a traversat frontiera în F. Rusa;

- cu referire la acțiunea civilă instanța urma să dispună încasarea prejudiciului moral, ori nu s-a înaintat prejudiciul material ca instanța separat în ordine civilă să se expună asupra cuantumului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără careva modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată acestuia prin rechizitoriu. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la faza de urmărire penală, examinate de instanța de fond, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 din Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora.

Cât privește pedeapsa aplicată, instanța de apel a considerat-o ca fiind stabilită în corespundere cu prevederile legale, ținînd cont că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, lipsa circumstanțelor agravante, ținînd seamna de personalitatea inculpatului, la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, astfel pedeapsa stabilită va asigura scopul corectării și reeducării condamnatului.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ibrian Vasile, instanța de apel a menționat că prima instanță justificat a admis în principiu acțiunea civilă

urmînd ca instanța de judecată în ordinea procedurii civile să se expună asupra cuantumului prejudiciului moral cauzat, în acest sens instanța a invocat că partea vătămată Ibrian Vasile și avocatul acestuia nu au prezentat nici o dovadă în acest sens pentru a aprecia cuantumul prejudiciului moral.

6. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare avocata Mazur Svetlana în interesele părții vătămate Ibrian Vasile a declarat recurs ordinar, prin care, fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În cererea de recurs recurenta menționează că instanța de fond cît și cea de apel nu au analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu au ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu s-au respectat cerințele art. 6 CEDO privitor la asigurarea unui proces echitabil, nu s-au expus din care motive nu au aplicat o pedeapsă mai aspră, deoarece în cauza sunt impedimente pentru aplicarea pedepsei sub formă de amendă. La fel, neîntemeiat au ajuns la concluzia că inculpatul va putea fi reeducat și corectat doar aplicîndu-i o pedeapsă sub formă de amendă.

În continuare, recurenta consideră oportun aplicarea în privința lui Raducan Simion o pedeapsă sub formă de închisoare, dat fiind că inculpatul anterior a fost judecat pentru huliganism, pe cauza dată avînd obligația de nepărăsirea localității, pentru o perioadă a traversat frontiera în F. Rusa, vina nu a recunoscut, la locul de trai se caracterizează negativ.

În continuare, recurenta consideră că, instanțele de judecată urmau să dispună încasarea prejudiciului moral, ori nu s-a înaintat prejudiciul material ca instanța separat în ordine civilă să se expună asupra cuantumului.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de partea apărării, menționînd că acesta este inadmisibil, ca vădit neîntemeiat.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și motivate corespunzător de recurent.

În speță, se constată că recurenta nu invocă expres nici un temei din cele expres prevăzute de alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă criticele acesteia se cuprind în pct. 10) al normei menționate, care prevede că, hotărîrea instanței de apel

poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond, în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În același context, instanța de recurs constată că, recurenta contestă decizia instanței de apel în latura penală, și anume, își manifestă dezacordul în partea stabilirii pedepsei inculpatului, pe care o consideră prea blândă.

Totodată, recurenta critică decizia instanței de apel și în latura civilă, menționând că, nu este de acord că acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ibrian Vasile a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului acesteia să se pronunțe instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

Așadar, avînd în vedere că recurenta este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și cu încadrarea juridică a faptei inculpatului, instanța de recurs se va expune doar asupra aspectului ce vizează mărimea și categoria pedepsei stabilite lui Raducan Simion.

Reieșind din partea motivatorie a hotărîrilor judecătorești adoptate pe caz, se menționează că la stabilirea pedepsei, instanțele de fond au luat în considerație gradul infracțiunii comise, împrejurările în care a fost consumată infracțiunea, personalitatea inculpatului, prezența circumstanțelor atenuante, dar și lipsa circumstanțelor agravante.

În contextul dat, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținîndu-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încît inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvîșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În continuare, Colegiul penal statuează că, prima instanță corect a stabilit pedeapsa inculpatului, conducîndu-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Drept urmare, instanța de recurs reține ca neîntemeiat argumentul recurenteii precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea blîndă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conducîndu-se de circumstanțele menționate supra, Colegiul penal susține poziția primei instanțe și consideră că, pedeapsa stabilită inculpatului Raducan Simion sub formă de amendă este echitabilă și va duce la atingerea scopului pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal.

Referitor la argumentul recurenței privind încasarea prejudiciului moral, instanța de recurs menționează că, acesta urmează a fi respins ca neîntemeiat, deoarece instanța de recurs susține aprecierea instanței de apel, care a menționat că, „*prima instanță justificat a admis în principiu acțiunea civilă urmînd ca instanța de judecată în ordinea procedurii civile să se expună asupra cuantumului prejudiciului moral cauzat*”, în acest sens instanța a invocat că partea vătămată Ibrian Vasile și avocatul acestuia nu și-au argumentat în acțiunea civilă cuantumul prejudiciului moral.

Prin urmare, Colegiul penal menționează că cuantumul prejudiciului moral se apreciază individual pentru fiecare caz, luîndu-se în considerație argumentele părților în proces și se stabilește reieșind din probele prezentate, care demonstrează mărimea cheltuielilor suportate, iar partea vătămată trebuia să prezinte careva probe care ar confirma prejudiciul moral cauzat prin infracțiune.

Din considerentele menționate se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept, la care face referință recurența, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar din aceste considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

9. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Mazur Svetlana în interesele părții vătămate Ibrian Vasile împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui **Raducan Semion xxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 mai 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru